

Гашо, Гашо, тужан Гашо,
Шта ће с тобом бити?
Гаша хтеде столар бити-
Тешко му је сврдо.
После хтеде ковач бити-
Гвожђе му је тврдо.
Он је хтео и ткач бити-
Кидају се конци.
И лончар је хтео бити-
Ал му смрде лонци.
Затим хтеде кројач бити-
Ал га игла боде.
Што год Гашан поче радит,
Све натрашке оде!
Гашо, Гашо, лењи Гашо,
Шта ће с тобом бити?

Гашо, Гашо, тужан Гашо,
Шта ће с тобом бити?
Гаша хтеде пекар бити-
Вреле су му пећи.
Гаша хтеде месар бити-
Ал је тешко сећи.
Прохте му се чизмар бити-
Ал удара чирис,

Још и ратар хтеде бити-
Ал му смета кириш;
Тад ћурчија хтеде бити-
Опет игла боде;
што год Гашан поче радит,
Све суноврат оде!
Гашо, Гашо, лењи Гашо,
Шта ће с тобом бити?

Гашо, Гашо, тужан Гашо,
Шта ће с тобом бити?
Гаша ј много започињо,
Ал ни једно не дочињо.
Е тако су лета прошла-
Гаши старост дошла.
Сад гладује и јауче,
Плаче, виче, хуче:
” О младости, лепо доба,
Лудо ли ти прође,
Куку, леле, тужан Гашо,
До чега ли дође!”
Тешко сваком који не зна
Рада и заната,
Гладовање, јадовање
Нераду је плата.

Јован Јовановић Змај